

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, Bratislava, v mene ktorej koná ako konateľ advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti povinnému **J. K.**, bývajúcemu v B., o vymoženie **158,63 EUR s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7 Er 2311/2003, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 27. septembra 2012 sp. zn. 1 CoE 84/2012 takto

r o z h o d o l :

I. Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

II. Dovolanie **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov poveril súdnu exekútoru vykonaním exekúcie proti povinnému na vymoženie sumy 158,63 EUR s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov na základe exekučného titulu, ktorým bola notárska zápisnica z 11. júna 2003 č. N 821/2003, NZ 46312/2003.

Okresný súd Prešov (ďalej len „exekučný súd“) uznesením z 23. apríla 2012 č. k. 7 Er 2311/2003 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil. Zastavenie exekúcie odôvodnil nespôsobilosťou notárskej zápisnice byť exekučným titulom, keďže splnomocnenie, ktorým povinný ako dlžník dal advokátovi Mgr. T. K. oprávnenie na spísanie notárskej zápisnice ako

exekučného titulu, t. j. aby v jeho mene uznal jeho záväzok z úveru tak, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným titulom pre súdny výkon rozhodnutia resp. pre exekúciu na celý jeho majetok do výšky vzniknutej pohľadávky a príslušenstva, je neplatné. Poukázal na neplatnosť dohody, ktorou sa účastník vopred vzdáva svojich práv, ktoré môžu vzniknúť až v budúcnosti, na predtlačný formulár zmluvy, do obsahu ktorej povinný nemohol zasiahnuť a nemohol tak ovplyvniť ani výber svojho zástupcu a na rozpor medzi záujmami Mgr. K. ako zástupcu a povinného ako zastúpeného.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 27. septembra 2012 sp. zn. 1 CoE 84/2012 uznesenie exekučného súdu okrem výroku o trovách exekúcie potvrdil. Potvrdenie uznesenia o zastavení exekúcie odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Doplnil, že exekučný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offo skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie exekučného konania a kedykoľvek v priebehu konania rozhodne o zastavení exekúcie len čo zistí, že sú dané dôvody na ukončenie núteného vymáhania pohľadávky.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O. s. p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, d/, f/, g/ O. s. p. (t. j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a že súd bol nesprávne obsadený). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde

pod sp. zn. 6 ECdo 248/2013 6 CoE 126/2013, 6 ECdo 258/2013 6 CoE 110/2013, 6 ECdo 308/2013 6 CoE 138/2013, 6 ECdo 314/2013 6 CoE 141/2013, 6 ECdo 323/2013 6 CoE 3/2014, 6 ECdo 49/2014 6 CoE 23/2014, 6 ECdo 73/2014 6 CoE 39/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. (v znení účinnom od 1. januára 2015) už ďalšie dôvody neuvádza.

Pokiaľ oprávnená namietala aj to, že odvolací súd jej odňal možnosť pred súdom konať aj tým, že vôbec nerozhodol o jej návrhu na prerušenie konania, ktorý podala v priebehu odvolacieho konania, dovolací súd uvádza, že nie každý procesne nesprávny postup súdu má za následok (až) procesnú vadu konania v zmysle § 237 O.s.p. (viď tiež rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 144/2014 a 3 Cdo 56/2014). Vždy je potrebné prihliadnuť na to, v akom štádiu konania a k akej nesprávosti došlo, resp. aké má táto nesprávnosť procesné dôsledky. V danom prípade treba vziať do úvahy, že rozhodnutia súdu o prerušení konania a o zamietnutí návrhu na prerušenie konania sú procesné rozhodnutia, ktorými sa nerozhoduje o právach a povinnostiach účastníkov sporu vo veci samej (porovnaj IV. ÚS 41/2014); takéto rozhodnutia majú procesnoprávne dôsledky len pre určité štádium konania – nejde o rozhodnutia vo veci samej, ktoré by do práv a povinností účastníkov konania zasahovalo konečným spôsobom. Tak, ako nedochádza k vylúčeniu účastníka konania z realizácie jeho procesných oprávnení postupom súdu, ktorý konanie prerušil (viď rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5 Cdo 209/2009), nedochádza k odňatiu možnosti pred súdom konať ani procesným postupom súdu, ktorý konanie neprerušil (viď rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5 Cdo 185/2009). So zreteľom na to dovolací súd uzatvára, že oprávnenou namietaným postupom odvolacieho súdu – z materiálneho hľadiska – nedošlo k odňatiu jej možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože povinnému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2015

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková